Ч. 239 (12.605). Львів, неділя 26. жовтня 1930. Opłata pocztowa opłacono ryczałtem. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 27·50 „
Річно 55·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

11 Число Українського і Білоруського Виборчого Бльоку 11

За українське національне представництво.

Львів, 25. жовтня 1930.

Входимо в найгорячіший час передвиборчої акції. По затвердженні зголошених кандидатських лист окружними виборчими комісіями останеться вже небогато часу до дня голосування. І саме тому цей час найзавзятіше використовують усі партії та виборчі бльоки для передвиборчої аґітації, для пропаґанди своїх політичних і соціяльних гасел, словом для зєднування виборців. По нашій землі піде теж інтензивна пропаґанда, розсиплються по наших селах тисячі „аґітаторів“ і „пропаґаторів“ не наших, але протилежних нашим — виборчих гасел.

Ніхто з українських діячів і політиків не робить собі нині ніяких ілюзій на те, щоби Український Національний Виборчий Бльок зміг у нинішних обставинах розвинути серед народніх мас таку широку та інтензивну аґітацію і пропаґанду, як цього вимагалаб виборча акція в нормальних часах і обставинах. Коли собі усвідомимо, що 18 бувших українських послів і трьох бувших сенаторів (разом 21 б. виборних репрезентантів нашого населення) опинилося за тюремними кратами, коли собі унаглядним все, що пережило за останніх два місяці наше село, що перебули наші сільські культурно-освітні, кооперативні та господарські установи, коли накінець зясуємо собі те все, що пробув і переніс на своїй шкурі найсвідоміший елемент наших сіл і міст, то зрозуміємо, що по тім усім і в таких обставинах ніякою передвиборчою пропаґандою чи аґітацією *старого зразку* користуватись непотрібно і недоцільно. У хвилях великого всенароднього лиха сам природний гін самозбереження наказує всім гуртуватись в одну велику лаву не тільки для боротьби з лихом, але й для повної перемоги над ним. Тверда і невмолима дійсність разом з болючою її наукою є хіба найкращим засобом і виборчої пропаґанди. А якщо не є, то мусить нею стати.

Правда, що теперішню важку дійсність хочуть використати противники українського народу та його консолідації для себе. Вони намагаються довести українські селянські маси передовсім до того, щоби вони стали в громадських справах, — особливож такої великої ваги як вибори своїх національних репрезентантів, — інертними і пасивними. Словом, щоби попали в апатію до громадських і національних справ та піддавшись таким чином бодай виборчій абстиненції, причинились тим самим до виборчої перемоги наших виборчих противників. У даних обставинах виборча абстиненція українського населення булаб для них найбільшим досягненням, а для нас вона спричинилаб безсумніву немалу шкоду.

Тому факт, що наші виборчі противники не тільки сердечно собі бажають абстиненції українських виборців, але й інтензивно над її підготовкою працюють, нас зовсім не дивує. Навпаки, він нам навіть уповні зрозумілий. Зате дивоглядним і зовсім незрозумілим є явище, що деякі наші, навіть т. зв. стопроцентові патріоти, — на щастя в зорґанізованому громадсько-політичному житті неактивні й невпливові, — починають по шиночках і кнайпах кидати кличі виборчої абстиненції. Замість взятися до праці та підносити на дусі прибитих і надломаних, замість закликати всіх до якнайбільшої активности, замість розбуджувати бадьорість і віру в кращі дні, — бо все, що переживаємо, є в житті нації, хоч щоправда дуже важенним у наслідки, то всеж таки тільки епізодом, — вони сіють зневіру та депресію. А все те випливає з їхньої особистої боязни за власну шкуру й вигоду, за непорушність своєї цінної особи. Самозрозуміло, що таким слабодухам (яких у нас небагато!) далеко краще булоб заховатись у мишачих дірах та взагалі на світ не показуватись, а вже виключена річ допускати до того, щоби вони могли мати послух в українському громадянстві і серед українського народу. В теперішній важкий час вони виконують таким своїм поведенням у нашому житті може й несвідомо просто таки злочинну з національного погляду роботу.

Коли як коли, але саме тепер „в днях міри і проби“ треба змобілізувати всі сили й усю енерґію не тільки на те, щоби перетрівати завірюху, але в далеко більшій мірі на те, щоби у тій завірюсі морально не піддатись, не заломитись, не попасти в депресію, не втратити віри в життєві сили народу та надії в його світлі дні. Не штука плисти в погоді та спокою за водою, але штука плисти проти хвиль серед бурі та громів.

Тому то в теперішних часах у нас не може бути місця на ніяку моральну депресію ні тим більше на виборчу абстиненцію. Всім нам треба собі усвідомити вагу хвилі та відповідальність перед історією за всяке занедбання громадських і національних обовязків у часі, коли найболючіше відчуваємо недостачу виборного національного представництва. І саме для добуття того представництва треба зробити все, що в нашій спроможности та силі.

Український Католицький Союз.

В останній хвилі перед замкненням числа одержали ми до опублікування ось такий документ:

Важкі часи і наближаючіся ще чорніші хмари змушують нас **згуртуватися** суцільніше ніж досі та полягаючи на Божій правді, у власній сильній єдности обороняти те, що нам усім найдорожче і святе.

Тому **взиваємо і заохочуємо** усіх католиків українців до зорґанізування **КАТОЛИЦЬКОГО СОЮЗА,** на основі осьтаких принципів:

1) Будемо кріпко держатися й боронити католицької віри і моралі також і в політичному житті.

2) Збережемо послух для Церкви в справах віри і моралі.

3) Уважаємо християнську родину за основу народу і на кожному кроці будемо боронити її прав, обстоюючи нерозривність подружжя і християнське виховання молоді в своїй школі.

4) Будемо домагатися і обстоювати соціяльну справедливість, розбудову соціяльної охорони селянства, робітництва, загалом усіх працюючих, а передовсім суспільно покривджених.

5) В єдности, ладі та карности зорґанізованої акції, стоячи на ґрунті леґальности супроти держави, якої ми горожанами, будемо посвячувати наші сили, щоби на всіх ділянках народного і політичного життя законними засобами здобувати для нашого Народу щораз то більшу освіту, культуру, добробут та права. Всестороннє добро українського Народу в християнському розумінні сього слова — се ціль, до якої в політичному житті прямуємо.

6) У всіх справах активної політики, в яких ненарушена католицька віра і мораль та вище подані суспільні і національні основи — лишаємо членам нашого **СОЮЗУ** цілковиту свободу.

ХРИСТОС НАША СИЛА.

Дано у Львові, дня 22. жовтня 1930.

† АНДРЕЙ
Митрополит.

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 16. października 1930 r. Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 227 czasopisma „Dilo“ z daty Lwów dnia 12. października 1930 r. do Sygn. VI. I. Pr. 241/30 na posiedzeniu niejawnem w dniu 16. października 1930 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 11. października 1930 r. przez Prokur. Sądu okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo“ Nr. 227 z daty Lwów 12. października 1930 r. zawierającego 1) w artykule pt. „Komunikat ukrainśkoho pres. biura pro sabotaži“ w całości, znamiona występku z § 302 uk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego zakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17 grudnia Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu pobudzić do wzgardy i nienawiści przeciw obywatelom polskiej narodowości przez imputowanie im współwiny w dokonywanych sabotażach, co odpowiada znamionom występku z § 302 uk. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione.
Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność: (підпис нечиткий).
starszy sekretarz.

Франція на роздоріжжі.

Плякати на вулицях Парижа. — Клопоти із союзниками. — Поділ французької публичної опінії.

I.

Коли по двох місяцях ферій вертаєте знову у Париж, тим разом знаходите у нім дивну зміну вуличного настрою.

Товпи людей тиснуться читати свіжо наліплені плякати. Це учасники війни проголошують конечність упадку Бріяна. Читаєте: „Маневри Гітлера над границею Франції! Кінець Бріянові, ліквідаторові французької перемоги!“

Ідете далі. А ось великий щоденник „Ле Матен“ почіпляв по вулицях рекляму: „Читайте в „Ле Матен“ цикль статтей Степана Льозане: „Чи Франція під цю хвилю достаточно забезпечена?“

Переходите біля книгарень, а там на виставі, і то на головному місці, положені книжки: „Французи, будьте готові відбити воздушний і газовий напад Німеччини“.

Берете в руки пресу. Монархістичний „Аксіон Франсез“ (L'Action Française) бе у давівоги. Таксамо „Еко де Парі“, „Ля Віктуар“, „Фіґаро“ та ціла права преса.

Видавалосяб: небезпека війни з Німеччиною. А на ділі, коли заговорите з французом, то зараз ваші думки звернуться із сходу на полудне. Італія — там найгрізніші тертя та мареводійни. А може то така спілка італійсько-німецька?

Ось вам теми париських розмов.

II.

Франція має великі клопоти із своїми бувшими союзниками. Говорім наперед про „великих союзників“ (так пересічний француз звик звати Англію, Америку, Японію та Італію), а опісля повернемо до т. зв. „малих союзників“: Польщі та держав Малої Антанти.

Уряд Мекдональда має занадто ґерманофільську закраску, щоби був Франції прихильним. Відчуває це Франція на всіх міжнародніх конференціях. Чи велика поміч і куртуазія, з якою поспішила Франція жертвам нещастя підчас недавньої катастрофи англ. воздушного корабля Р-101, зможе скріпити цей затрачений сентимент т. зв. entente cortiale між обома державами (як того надіється французька преса), покаже будуччина.

На кожний випадок Англія 1930 р. є зовсім інша від Англії з 1914 р.

Злучені Держави та Японія — задалекі країни, щоби будувати на них якісь далекосяглі пляни. Остається Італія та вона перейшла з табору союзників до табобру ворогів.

III.

Ця ілюзія Франції на терені закордонної політики відбилась широким відгомоном у французькій публичній опінії. Сьогодня у Франції яскраво зарисовуються два протилежні напрями. Постараємося представити їх в коротких словах.

Перший напрям, підтримуваний правими партіями, стоїть на становищі: Всякі спроби зближення Франції з Німеччиною не мають ніяких виглядів на успіх. Найкращим доказом висід останніх німецьких виборів. Тому слід протиставити зближенню з Німеччиною за всяку ціну союз з Англією, який Франція повинна удержати чи пак воскресити. Рівнож треба дати Польщі та державам Малої Антанти якнайдальшу піддержку.

Наведемо тут голос „Фіґара“ зперед кількох днів: „Нехай Польща знає, що щонебудь не сталось би, ми ніколи її не кинемо!“

А тепер погляньмо на другий табор: за ним стоять у більшій части ліві партії та широкий загал симпатизуючої з ними опінії. Цей табор стоїть на становищі, що Франція за всяку ціну повинна змагати до згоди з Німеччиною. Правда, є в Німеччині Гітлер, але є в ній рівнож партії, які хочуть мира з Францією. Раз згода з Німеччиною — Франція дістає вільну руку проти Італії. Надто далеко посунена підтримка Польщі та Малої Антанти небезпечна для Франції.

Читаєте у вступній статті головного органу радикалів та радикалів-соціялістів „Ле Репіблік“ з неділі, 19. жовтня ц. р.: „Яку ефективну силу представляють на випадок війни Польща та держави Малої Антанти — держави нищені невилічимою недугою (un mal incurable) національних меншостей?“ А далі читаємо: Опирати безпеченство Франції на тих малих союзниках — є зовсім хибне.

* * *

Як бачимо, французька публична опінія зовсім поділена щодо напряму, яким шляхом повина піти французька закордонна політика. Яким шляхом вона піде, побачимо вже небавком. На кожний випадок Франція переходить дуже важний та небезпечний етап — в обох випадках із дуже далекосяглими наслідками.

Париж, 21. жовтня 1930 р.

Д-р Ю. Студинський.

В обороні людської гідности та в імя національної самопошани.

Відомі події на нашій землі не повинні — як це влучно писало „Діло“ — викликати в нас зневіри. Щобільше — ми повинні викресати в собі трохи ще енергії, щоби не лиш перетрівати лихо, але й дещо робити, виявити бодай незначну дозу активізму. Активізм у нещасті підносить людину на дусі. Людина, що в нещасті здобувається на розумний активізм, вже є на половині дороги до поборення нещастя. Те саме з народом. Таким родом активізму побіч інших справ нехай буде покищо докладне збирання фактів. Старатись їх провірити і старатись мати спромогу їх доказати (свідками, актами, лікарськими свідоцтвами, друкованим словом і т. д. нашим делеґаціям і ін.).

Факти ці треба леґально використовувати, а саме судово. При тім не лякатись рішень першої інстанції, а йти аж до найвищих. Цього вимагає людська честь передовсім, а національна гідність зокрема. Подруге —сказавжеж п. міністр Складковський Високопреосв. Митрополитові, що винних надужить покарається. Якжеж можна їх покарати і як вимагати покарання, коли ті усі факти надужить не будуть доказані. Зрештою і

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 26. ЖОВТНЯ 1930.

АЛЬФОНС ДОДЕ. 42)

МАЦІЦЬКИЙ

ПОВІСТЬ.

Замість відповісти я скочив йому на шию: „О, моя мамо-Якимцю! який ти добрий!“ І я розплакався без стриму, зовсім як давній Якимцьо з часів Ліону. Нинішній Якимцьо вже не плаче; це джерело вже висохло. Нехай би й не знати що сталося, ніколи він уже не заплаче.

Саме тоді годинник відзвонив 7-му годину. Шиби яспіють. Бліде тремтюче світло вливаеться до кімнати.

— Ось вже і ранок, Данильцю — каже Якимцьо. — Пора спати. Лягай швидко., тобі-ж треба відпочинку.

— А ти, Якимцю?

— О, мене не трясла два дні залізниця... Зрештою, заки піду до маркіза, мушу ще змінити в позичальні кілька книжок і не можу втратити ні хвилини часу... ти знаєш, що маркіз не жартує... Вернуся вечором в годині 8-ій... Коли ти добре виспишся, можеш піти на прохід: Головно раджу тобі...

І Якимцьо-мама засипує такого новика як я, цілою купою інформацій; на жаль, я лежу вже на ліжку і хоча ще не сплю, не зовсім ясно розумію. Втома, паштет, сльози... Дрімаю на три четвертини... Чую досить невиразно, як хтось говорить про ресторан, що є недалеко нашого дому, про міст, який треба перейти, бульвари, якими переходити, про поліцаїв, яких треба питати і про дзвіницю, як пункт орієнтації. У сні найбільше враження робить на мене дзвінниця Сен-Жермен. Бачу дві, пять і десять дзвінниць, що стоять довкола мого ліжка як стовпи, що вказують раменами дорогу. А поміж тими дзвінницями хтось ходить по кімнаті, підкладає вогонь, засуває заслони, підходить де мене, накриває мені ногу плащем, цілує мене в чоло і відходить тихенько не зачиняючи дверей...

Я спав від кількох годин і гадаю, що спав би аж до повороту Якимця, якби несподівано не збудив мене звук дзвону. Був це сарляндський дзвін, великанський залізний дзвін, що дзенькав як колись: „Дінґ-донґ! вставайте! дінґ-донґ! убирайтесь!“ Одним скоком я стояв посередині кімнати з відчиненою губою, щоби кричати як у шкільній спальні: „Швидше, панове!“

Коли я зміркував, що я в кімнаті Якимця, сильно розреготався і почав підскакувати по кімнаті, як навіжений. Дзвін, який видався мені сарляндським, був десь по сусідству в якійсь робітні, а дзвонив так само різко та немилосердно. А все-ж таки шкільний дзвін був ще більше неприємним, мав у собі більше залізного голосу. Добре, що він висів у віддалі 200 миль від мене і міг собі дзвонити досхочу.

Я відчинив вікно і був майже приготований на те, що побачу подвіря „для старших“ з похмурими деревами і добродія з ключами, як іде кралькома попід стіни...

Саме била 12-та. З великої вежі Сен-Жермен перший удар годинника задзвонив мені над самим ухом. Крізь вікно падали до Якимцевої кімнати важкі згуки потрійною ґамою, прискали як бульки і наповнювали гомоном усю кімнату. Дзвонам із Сен-Жермен відповідали дзвони інших париських дзвінниць на ріжні лади...

А внизу невидний Париж бурмотів... Я постояв хвилинку задивлений у блеск веж, бань і дуг. І нараз, коли шум міста дійшов до мене, найшло на мене якесь дике бажання пірнути та викупатись у ньому — в цьому гомоні, цій юрбі, цьому житті та його пристрастях і весь п[...]кий я крикнув: „Іду оглядати Париж!“

IV.

Дискусія над бюджетом.

Того памятного вечора неодин парижанин сідаючи до вечері певно сказав собі: „Якого малого чудака бачив я нині на вулиці!“ Маціцький дійсно мусів робити комічне враження своєю предовгою чуприною, прекороткими штанами, ґумовими капцями, блакитними скарпитками, провінціяльною стрічкою і своєрідно-святочною ходою характеристичною для недоростків.

А був це один із тих днів під кінець зими, теплих і ясних, які в Парижі мають у собі більше весни як сама весна. На вулицях було сила народу. Трохи приголомшений вуличною метушнею я йшов боязко вперед попід камяниці. Мене штовхали, я виправдувався „вибачте!“ і червонів. Я не хотів зупинятися перед виставками крамниць і був би нізащо не спитався за дорогу.

Коли я пройшов одну вулицю, йшов другою і весь час наперед себе. На мене зглядалися. Мені було дуже ніяково. Деякі оглядалися за мною, а інші пройшовши мимо моєї особи, підсміхалися. Я чув, як одна жінка сказала до якогось: „Подивися на цього о...“ Я аж спотикнувся. Сильно бентежив мене пронизливий погляд поліцаїв. На розі кожної вулиці якесь чортівське мовчазне око прошибало мене з цікавістю; навіть, коли я минув його — цей зір біг ще за мною і пік мене в плечі. Правду кажучи я трохи хвилювався.

Ішов я собі так уже з годину, аж зайшов на бульвар, обсаджений стрункими деревами. Там був такий шум, такий натовп і стільки возів, що я майже переляканся і зупинився. І думав:

— Як звідси видобутися? Як вернутися до хати? Коли спитаю кого за дзвінницю Сен-Жермен, висміє мене. Буду подобати на заблуканий великодний дзвін, що вертається з Риму.

Тому, щоби надуматися на що рішитись, я зупинявся перед театральними афішами як особа, яка має клопіт, бо не знає, який театр вибрати собі на вечір.

(Продовження буде)

закон передбачує такі судові доходження і нічого нелеґального тут немає. Лиш трохи сміливости й самопошани. Зразок до цього повинні ми під тим оглядом брати от хоч би від жидів. Вони кожної своєї справи, навіть маловажної, боронять, як можуть. Всюди вони стоять за своїми правами. І вже виробилася навіть така думка про жидів: ліпше — мовляв не зачіпай біди; хоч нема страху з його великого крику, то всетаки це крик, це якийсь голос, а голос це знак життя.

Правда — не богато ми можемо сподіватися і від нашого крику і від нашої леґальної оборони — це треба собі теж усвідомити. Одначе зле опускати руки і наставляти друге лице, бо все, мовляв, і так не поможе. Поможе не поможе, а передовсім: дасть знак нашого життя і нашої особистої та національної самопошани, а далі збере і задокументує офіціяльно деякі факти, і накінець не дасть можности: вибілювати того, що є чорне.

В. Н.

ЗАКАРПАТТЯ.

Зміни в шкільній адміністрації.

Чеські часописи „Народні Освобозені“ і „Лідове Новіни“ принесли 18. жовтня телеґрами з Ужгороду про зміни в шкільній адміністрації Закарпаття. Міністр шкільництва д-р І. Дерер призначив начальником шкільного відділу цивільної управи у Ужгороді д-ра Вацлава Славіка. Призначений начальник до 1922 р. був окружним гетманом (старостою) в Карліні, звідки перейшов до земської шкільної ради в Празі і, накінець, був у міністерстві шкільництва керовником відділу для будування народніх шкіл. Його попередником був земський інспектор Ян Вондрачек, що по відході начальника шкільного відділу Шімека тимчасово виконував його функції. Вондрачек вертає до своїх інспекторських обовязків на Закарпатті. На долю Славіка знаного з праць у міжміністерських комісіях, як кажуть часописи, чекають відповідальні завдання, зокрема в питаннях устійнення викладової мови у закарпатських школах та упорядкування церковного шкільництва. Таксамо він має прислужитись до урегулювання становища шкільного відділу. До 1926 р. в Ужгороді істнував окремий реферат міністерства шкільництва, що підлягав безпосередньо Празі, але в 1926 р. міністерська рада прилучила його до земського уряду (цивільна справа). Минулого року була спроба знову його усамостійнити, але через спротив віцеґубернатора Розсипаля і міністра внутрішніх справ це не вдалось. „Лідове Новіни“ кажуть, що нове призначення викликало здивування, та, здається, це є перший крок до утворення земської спільної ради Закарпаття, відповідно до змін, про які в парляменті говорив цими днями міністр д-р Е. Бенеш. (Про близьке переведення автономії). Між політиками говориться, що в межах приготовлюваних реформ у закарпатській адміністрації настануть далекосяглі зміни і в інших галузях. Питання про призначення нового земського президента (він-же віце-ґубернатор) ще не розвязане“.

В.

Сензаційний процес.

В дні 20. жовтня у Великому Березні на Закарпатті в окружному суді почала розглядатись справа двох жидів: Штайнберґера з Ужгороду і Маркуса Лібермана, котрих прокуратура обвинувачує в пошкодженні тіла, якого вони ніби то допустилися тим, що брали кров з руки 10-літнього хлопчика Василя Костева і 6-літньої Олени Богданівної. Випадок трапився перед півроком і став відомим з донесення учительки с. Нової Сімери, яка дізналась про це від дітей. Одначе діти при допиті плутаються і міняють зізнання, через що тяжко встановити правду. Дівчинка каже, що за 50 сотиків вона закрила очі і не бачила, що з нею робили, а лише почула біль, коли їй розрізали руку. На цей судовий процес звернена велика увага громадських кол. Дивне є становище деяких слідчих органів, що вбачали у випадку глибший підклад, а саме, що злочину нібито доконано з ритуальних причин.

Т. зв. ритуальний процес тревав усього кілька годин. Велика сензаційність процесу притягнула увагу сотки слухачів і богатьох кореспондентів. Обвинувачений 40-літній купець Моріц Штайнберґер на запит судді д-ра Лукаша відповів, що не почуває себе винним і крови у дітей Василя Костева та Олени Богданівної не брав. Після цього суд зарядив переслухання свідків і родичів. Штайнберґера заступав адвокат д-р Шаломон, а Лібермана — д-р Ґаті. Лікарське свідоцтво пошкодженим дітям видав лікар д-р Равич.

Адвокат Шаломон звернув увагу на те, що лікарське свідоцтво не згадує, скільки часу треба було на лікування дітей, бо лише в тому випадку, як лікування тревас не менше 8 днів, прокуратура має право обвинувачувати винних. Д-р Ґаті заявив, що цей процес кидає негарне світло на республику. „Був то Масарик“, каже адвокат, „ що розпочав боротьбу з такими байками, а тепер у тій республиці, в якій президентом є Масарик, дійшло до того, що перед судом знову стає на розгляд справа розливу християнської крови з ритуальних причин“.

Після того суддя запитав матері дітей, чи вони вимагають покарання винних, при чому пригадав, що карне донесення підписали не вони, а інші родичі. Матері відповіли, що не мають часу ходити по судах. Після такої відповіди суддя призначив їм час до надуми, а справу відклав на пізніше.

В.

Виборчий рух.

ПЕРЕДВИБОРЧІ ПРАКТИКИ НА ПОЛІССІ.

На перший погляд Полісся перед виборами спокійне. Передвиборчої акції майже не видко, а богато сіл нічого більше про вибори не знає, як лише те, що вони мають бути. Особливо українське село, до якого майже не доходить ніяка українська преса, мовчить і чекає якоїсь певної вістки з українського світу. Куди долетіла вістка, що до цих виборів усі українці йдуть разом, люди чекають чогось певного про бльок, який є для всіх українців конечним. Про все те говориться шепотом. І саме це доказує, що передвиборчий спокій на Поліссі є лиш поверховний. Одинка робить своє, а її робота відбивається на всіх, хто не з нею,якимось страхом. Підписати якусь листу, чи виявити голосно свою думку про вибори, для поліського українця означає, наразитися на поважні неприємности.

Бувший посол Чучмай, який зліквідував свою партію (сельроб-правиця), а тепер за всяку ціну хоче добитися посольського мандату, зголосив свою лісту і в пінській окрузі. Не входимо в його розбивацьку роботу, якою він підкопує єдиний український виборчий фронт. Але для зразку слід оповістити його історію з Сарн. Біля 13. ц. м. збирав він підписи на свою листу в селі Немовичах. Піддурившп селян, він зібрав підписи, але зараз за ним пішли по селі прихильники [illegible]ики і всякими способами почали стягати підписи з його листи. Він сам приїхав до Сарн, а тут у реставрації якісь невідомі типи счинили авантюру і його побили. Це є дуже характеристичне, бо ті самі одинкові напевно ще помоглиб йому в його роботі, колиб знали, що сам він не має виглядів на успіх, а своєю роботою він тільки підкопує український бльок. Проте вистало того, що він не з одинкою, як уже відбилися на ньому поліські виборчі практики одинки.

Але ще краща історія трапилася з листою Українського і Білоруського Виборчого Бльоку. Повновласник листи зголосився 16. ц. м. в Окружній Виборчій Комісії в Пінську, щоби зложити листу і всі потрібні до неї документи. В льокалю комісії був лише голова комісії і ще якийсь невідомий пан. Коли наш повновласник зложив листу з документами на столі перед головою комісії, невідомий пан вхопив її і втік. Дня 17. ц. м. минув останній речинець вношення окружних виборчих лист і зрабування нашої листи було свідомо обраховане на те, що тим самим її не внесеться і вона стане неважною.

Того самого дня, себто 16. ц. м., вислано до Окружної Виборчої Комісії в Пінську додаткову листу Українського і Білоруського Виборчого Бльоку з 10 підписами. Наш повновласник представив подію в Окружній Комісії на письмі, яке вислано до голови Комісії і до Ґенерального Виборчого Комісаря у Варшаві, а рівночасно поставив внесення, щоби додаткову листу узнано правно зголошеною. Після цього доповнив листу законною кількістю голосів і треба надіятись, що таким чином нашу листу вдасться врятувати. До всього треба додати, що 15. жовтня ц. р. поліція арештувала другого кандидата на нашій листі, п. Василя Раєвського, а все промовляє за тим, що його арештовано у звязку з виборами. Як серед таких умовин перейдуть „вільні“ вибори, годі передбачити. Одно лише певне, що при невеличкому накладі праці в майбутньому на пінську округу можна буде рахувати таксамо, як на всі інші чисто українські округи.

Бельґія проти Гітлера.

„Еко де Парі“ пише, що бельґійський уряд, побоюючись, що перемога Гітлера в Німеччині нарушить мир, порішив зміцнити армію й оборону краю. Міністр війни поставив внесок збільшити фонди на фортифікацію Бельгії. Твердиня Намур буде скріплена при помочі 5 нових фортець, збудованих після найновіших вимогів воєнної техніки

Що діється в нашому краю.

ЗАЛУКВА, ПОВ. СТАНИСЛАВІВ.

Дня 15. і 16. жовтня приїхав до нашого села більший відділ уланів 6. п. п. в Станиславові та розпочав пацифікаційну акцію. Жовніри заквартирувались на приходстві та по свідоміших селянах, котрих мали списаних. Місцевий парох о. Роман Лободич спасся утечею. Жовніри відвідали оба місцеві кооперативні склепи та чит. „Просвіти“. По 24-годиннім побуті гості опустили село, заявляючи, що „бардзо гжечне сен обешлі“ та що в разі потреби знова село відвідають. Люди тим усім, що було в селі, сильно прибиті.

ЗВЕНИГОРОД, ПОВ. БІБРКА.

Дня 13. жовтня ц. р. прибула до села військова експедиція — 2-га ескадрона 14. полку уланів язловецьких, окружила село і зганяла до села людей з поля, переважно чоловіків. Вечором біля 4-тої години почалися арешти. Арештували: Петра Шкварка і Михайла Зарицького. На інтервенцію управителя школи Петра Прундуса їх звільнено. Капраль Романьчук мав список людей з села — членів „Луга“ й управи та надзірної ради кооперативи „Хлібороб“. По тому списку почали шукати людей, але нікого не найшли, бо коли люди довідалися, що має прийти військова експедиція, то повтікали з села. Нарешті зловили місцевого дяка Кирила Читайла і Дмитра Поваленого (біля 60 літ). Крім цього, коли наганяли людей з поля, зловили учня 8 кляси ґімн. в Рогатині Степана Дзюбака. Експедиція наказала опісля начальникові громади зібрати 100 кірців вівса, фасолю, масло, яйця, 8 фір сіна і 4 безроги. Все те, чого зажадали, зібрано, а що вівса люди не мали, то позичили на фільварку. Між іншим забрали безрогу у Мироша Миколи (біля 90 кг. ваги), у Стецьова Степана і в Морокишки Данила. Експедиція прийшла до села в понеділок 13. жовтня і була і слідуючого дня в селі, а щойно 3-го дня виїхала в напрямі **Чижикова,** львівського повіту. Другого дня (14. жовтня ц. р.) улани відвідали ще читальню (власний будинок чит. „Просвіти“). В середу в ночі, вже по відїзді експедиції, вибухла в читальняному будинку бомба, яка знищила цілу сцену, завалила повалу і піднесла дах. Дім зовсім знищений, стоять лише стіни, але й ті ушкоджені. Люди оповідають, що тої ночи надіхала якась таємна фіра з боку Гаїв, спинилася перед читальнею, а потім швидко відіхала в той бік, звідки приїхала. Після цього за яких 15 хвилин настав вибух.

ЛІЩИН, ПОВ. БІБРКА.

Дня 8. жовтня ц. р. приїхала пополудні з **Дуліб** до **Ліщина,** пов. Бібрка, експедиція 14. п. уланів. До цього часу не було тут ніякого поліційного чи військового відділу, бо не палилися тут ані стирти, ані не було жадного саботажу. Експедиція позабирала людей, виписаних на картках (було їх 30) і повелася з ними так, як по інших селах Бобреччини. На другий день, 9. жовтня, брали знову тих людей. Опісля взяли з села 1 і пів вагона вівса, кільканацять свиней і тоді і виїхали пополудні.

ДОБРИВОДИ, ПОВ. ЗБАРАЖ.

Дня 13. жовтня ц. р. в 4. год. пополудня приїхала ескадрона уланів до нашого села, а дня 14. жовтня в год. 8. рано відіхала. Забрали з села 300 кірців вівса, над 100 бохонців хліба, 1 свиню і на 90 кг. ріжних товарів з крамниць. Ревізія була тільки в кількох господарів, але ніде нічого не найдено. Дівчата і молодиці, хлопці і свідоміші ґазди ночували в лісі, або в сусідніх селах. В Добриводах переважно бідаки-зарібники. Від вчасної весни до пізної осени щорічно обробляють фільварки в Іванчанах, Березовиці Малій, Розношинцях, Збаражі (Корсівці, пов. Збараж, Дубівцях і Мишковичах, пов. Тернопіль, Галушинцях, пов. Скалат і Колодні, пов. Кремянець. Заробляють на хліб також у парцелянтів і місцевих кольоністів-мазурів, бо тут фільварку уже нема від давніх літ.

СОКАЛЬЩИНА.

В середу 15. жовтня попол. приїхала до **Гоголева** кавалерійська експедиція (з Жовкви). Відвідали Івана Буя, Василя Ясінського, Япка Вандику, Михайла Лушика — всі старі, понад 60-літні селяни, поважні і чесні. Вся молодь (хлопці і дівчата) вивтікали були в ліси. Взяли з Гоголева 40 кірців вівса. Були також в кооперативі і в склепі Андрущака Теодора. Подібне було в **Яструбичах,** де були найдовше у Федька Андрущака. В **Корчині** не допустив війська до села дідич Могильницький. Експедиції були в **Сільці, Пархачі, Угринові, Тудорковичах, Старгороді, Городиловичах, Ульвівку, Розджалові, Бишеві, Переспі, Себечеві, Тартакові, Горбкові-Волсвині, Потурчі, Жнятині, Сушні, Поздимирі і довкола Варяжа.**

БУЧАЧЧИНА.

Крім **Петликовець Старих** була ще ескадрона 9. полку уланів у **Переволоці, Осівцях, Білявинцях, Зеленій, Трибухівцях, Пишківцях** і інших селах бучацького повіту. А дня 13. жовтня ц. р. прибула нова ескадрона 9. полку уланів до міста **Бучача,** де переведено ревізії у д-ра Гринева, д-ра Боцюркова, у дир. „Українського Банку“ Сильвестра Винницького й урядовця філії „Просвіти“ Норберта Рибака. Арештовано д-ра Гринева, С. Винницького, дир. ПСК Шипелявого, ревізора Кульчицького й О. Пендзея, яких потім випущено. А дня 15. жовтня улани відвідали Повіт. Союз Кооператив. Тепер Повітовий Союз Кооператив нечинний. Ревізії переводяться в повіті дальше.

СКІЛЬЩИНА.

Дня 4. жовтня ц. р. в **Стиняві Нижній** перевела поліція ревізії в кооперативі, в читальні, в господаря Миколи Мельника, в касі Стефчика, в Мих. Добрянського та в пароха о. Ів. Щуровського, в котрого роблено трус цілих три години. Нічого в селі не найшли. Слід згадати, що ані в селі, ані в околиці не було ніяких випадків саботажу.

Відгомін подій на наших землях.

Дня 19. ц. м. в українській церкві в Берліні відбулось богослуження, яке відправив о. Вергун. На богослуження зійшлись українці еміґранти всіх політичних таборів, між іншими участь у богослуженні взяв і бувший гетьман Павло Скоропадський. У Чернівцях відбулось теж богослуження і віче, скликане Українською Народною Партією.

Саботажі на Волині?

Польські джерела повідомляють, що невислідженні люди попертинали телеґрафічні та телефонічні дроти на шляху Острів-Дубно. — На залізничім шляху Митіїв-Ковель підважив хтось залізничі шини. Машиніст поїзду запримітив перешкоду, тому не прийшло до катастрофи. — У Клевані невідомі люди замалювали на чорно таблицю на „памятнику відродження Польщі“ та ушкодили стовп.

Ще про арештування канадійця Дея.

Вчорашня польська преса твердила, що в канадійського лікаря Дея, якого арештовано і вигнано з Польщі, не переведено ревізії. Сьогодні „Ґазета Поранна“ подає: „У звязку з нашими вчорашніми інформаціями про притримання владою безпеки комісії, зложеної із канадійця Дея та львівських українців, довідуємося, що в Дея переведено ревізію та заквестіоновано ріжні записки, які торкаються пацифікаційної акції у Сх. Галичині. Рівночасно переведено ревізію у Якова Мекогена, сотника америк. фльоти, українця, який від довшого часу був у Львові і гостив у себе Дея. Притриманих у звязку з тією комісією д-ра Марітчака і тов. випущено на вільну стопу. Дея сьогодні усунуть поза кордони Польщі.

Воєвода Юзефський у Варшаві.

Дня 23. жовтня приїхав у Варшаву у службових справах волинський воєвода Юзефський.

Нова конституція в Єгипті.

А. Т. Е. Льондон. Анґлійська преса поміщує вістку про оголошення нової конституції в Єгипті. Нова конституція є радикальною перебудовою парляментарного ладу. Сенат складатиметься тільки із сенаторів іменованих королем, а не вибраних, фінансові справи рішатиме уряд, а не парлямент. Парлямент радитиме тільки 5 місяців у році. Посольська недоторкальність обмежена, свобода преси також обмежується. Урядників і суддів іменує тільки король.

Пожежі в корінній Польщі.

У Тшасках біля Іновроцлава згорів мешк. дім. Втрати великі. — Біля Вонґровца згоріли будинки господаря Станислава Ґрайка, а опісля його сусідів Вацеєвської та Весолка. Заг. шкоди є на 120.000 зол. — Познанська преса приносить крім того вістки про кілька пожеж, спричинених дітьми, що бавилися сірниками. В Устроні (пов. Хоцеж) згоріла з такої причини стодола зі збіжем і господарським знаряддям госп. Пампуха, в Проминицях стіжок сіна, а в Яроцінї стодола і шопа зі збіжем. У кількох випадках повстали пожежі наслідком злочинного підпалу, як напр. у Кухарах (плешевського повіту), де згоріла стодола зі збіжем і знаряддям, у Душніках і Міркові (пов. Кемпно), де згоріли стіжки жита. В деяких випадках влада арештувала підозрілих у підпалі.

Лазні у церквах.

А. Т. Е. Риґа. Радянська влада замкнула в Ленінграді церкву св. Івана Хрестителя, в якій буде міститись лазня та басейн до плавання і ґімнастичне приладдя. Інші церкви замінено на спортові салі.

Справа Палестини.

Оголошена дня 20. ц. м. декларація анґлійського уряду, яка перекреслила декларацію Бальфура про Палестину, як жидівську державу, викликала велике затривоження серед сіоністів. У Вашінґтоні відбувся конґрес сіоністів, які ухвалили протест проти політики Анґлії, уважаючи її смертю для сіонізму. Натомість анґлійська преса вияснює декларацію уряду так, що ця декларація тільки хоче урівноправнити арабів з жидами, бо досі жиди в Палестині були упривілійовані, що викликало невдоволення арабів.

ОСТАННІ ВІСТИ

ЧОМУ ПІЛСУДСЬКИЙ КАНДИДУЄ ДО СОЙМУ?

В інтервю, яке Пілсудський дав ред. „Газети Польскої" Медзінському, каже чому дав себе поставити на листі кандидатів ББ. Він не уявляє собі, що стане в партійних рядах. Розбиття, яке є в соймі, створило положення, що парлямент став тереном боротьби політ. партій суперечних програм. Щойно коли повстав ББ і виповів боротьбу злодійствам і обманам послів, опоз. партії злучилися до боротьби з ББ., який уявляє на парл. терені акцію чесноти та доброї держ. волі. Своє назвище дав Пілсудський також з огляду на відношення ББ до справи пос. відповідальности. „Коли я скликував перший сойм я був справжнім диктатором. Коли війна скінчилася моєю побідою, я призадумувався, чи може розвязати сойм бодай на силу, той проклятий сойм, той сойм лайдаків і всяких „шуїв", що проволікав працю над конституцією". Погляди на свою ролю та пілсудчиків назвав „цезаристично-революційним поглядом", що є протиставленням „револьверовому парляментаризмові". Він і ті, що працюють із ним, не можуть програти, бо тоді, коли він радив президентові розвязати сойм, то зробив це після зрілої надуми та опершись на річевій оцінці настроїв суспільности. Інтервю кінчить так: „Чи Польща хоче, щоби сойм так як попередні, мали прикмети парт. суверенности і парт. виходків, надужить, що роззухвалюються постійно, чи хоче з тим зірвати, щоби й слід загинув із тієї минувшини".

АНГЛ. КОНСУЛЬ І РЕД. „ТАЙМС-ІВ" У СТРИЮ.

Дня 24. жовтня приїхав автом із Дрогобича до Стрия генеральний консуль В. Британії в Польщі Франк Севері і редактор „Таймс-ів" Беркер. У Стрию відвідали комунальну касу, пов. виділ, зацікавилися станом хліборобства та методами господарської праці в повіті. Опісля через Долину та Калуш приїхали до Станиславова.

ПІДПАЛИЛИ КНИГАРНЮ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ".

У Золочеві облив хтось бензиною та підпалив двері книгарні „Червоної Калини". Вогонь погашено.

ПОЖЕЖІ.

У Полюхові Малім (Перемишляни) згоріла стирта збіжа Боруха Фінгера. Шкоди є на 2300 зол. Яких десять хвиль пізніше згорів під лісом стіжок конюшини Махнера, вартости 680 зол.

У посілости М. Подчаського в **Дебултибах** (пов. Холм) згоріли госп. будинки зі збіжем. Шкоди є на 75.000 зол. Поліція твердить, що пожежа повстала наслідком підпалу.

АРЕШТУВАННЯ Б. ПОСЛА І КАНДИДАТІВ.

У Білостоці арештували бувшого посла Лося (Пяст). У Білостоці кандидує мін. Цар (ББ). У володавськім повіті арештували Йонка та Іллю Леміщука, кандидатів на послів із листи Бльоку Сел. Самопомочі Сельробу.

УНЕВАЖНЕННЯ ЛИСТИ ХД.

Окружна виборча комісія ч. 31 в Торуні затвердила листу ББ і 4. (народову). Листу Катол. Людового Бльоку (ХД) уневажнили. Листу Німецького Бльоку ухвалили з тим, що створить ч. 22. і не буде прилучена до держ. листи з формальних недостач.

ВІТОС НЕ ПІДПИСАВ ЗАЯВИ.

Оборонці доставили нові заяви увязнених послів тому, що на листах поміщено назвища Вітоса та Цьолкоша. Цьолкош (ППС) підписав заяву, Вітос відмовився підписати.

ЛЕТУНСЬКА КНТАСТРОФА.

Дня 24. жовтня в Ле Бурже біля Парижа впав літак на дім. Дім станув у полумі. Оба летуни Лян і Ніколя згоріли. Згоріло ще й кілька інших домів. Літак мав летіти до Адіс Абеба.

ПОЇЗД НАЇХАВ НА СТАДО ВОЛІВ

На шляху Дрогобич-Стрий біля Завадова особовий поїзд наїхав на стадо волів. Шість із них було вбитих або ранених, кілька потовчених. Машиніст здержав поїзд. Довший час усували зі шляху вбитих волів. Кілька пасажирок зімліло. Поїзд спізнився на одну годину.

НОВИНКИ

— **Телеф. 2-11. Піскова 22 „Власна Хата" Фотограф Лев Янушевич.** 537 121-?

— **Вийшли на волю.** Шкромида Ярослав вийшов із ходорівської тюрми на волю та на цьому місці дякує д-рові Троянові і д-рові Стронціцькому за те, що вони допомогли йому в цьому. Із бережанської вязниці звільнені: Ол. Власів, Ол. Наконечний, Юліян Кавка, Ярослав Булка, Вол. Панашій і Богдан Дідора.

— **В чужині умру.** Сенат УГА в Подебрадах (Чехословаччина) утворив Комісію для впорядкування могил студентів і персоналу Академії. На цвинтарі в Подебрадах спочиває 9 студентів із ріжних країн нашої батьківщини, між ними деякі вояки Української Армії. Академія сама не має потрібних засобів для удержання цих могил та й інших, які находяться поза Подебрадами. Комісія звертається проте до всіх українців, зокрема до тих, які були колись звязані з Академією, щоби добровільними датками піддержали цю акцію пошани для наших померших. Датки слати на адресу: **Hipolit Hajdowskyj, Podebrady lazne, Hotel Central, C.S.R.** Звідомлення з акції Комісії буде поміщене в українських часописах.

— **В справі еміграції до Америки.** Дотично поданої нами вістки про суворе кваліфікування емігрантів приходять нові інформації, а саме, що останній розпорядок, викликаний переходово гострим станом безробіття і має тимчасовий характер. Емігранти, яким тепер відмовлено візи, одержать картки, на основі яких при поправі положення в Америці зможуть згодом дістати візи. Тому Еміграційний Синдикат радить, щоби емігранти, які мають карту вступу до американського консуляту, явились там особисто в дні на картках зазначені, щоби дістати тимчасову резервову карту. Хто не явиться в означеному дні, стратить місце в черзі на сподівану візу. Теперішні обмеження не торкаються осіб, що вжили заходів, щоби дістати американські пашпорти, ані осіб, які їдуть до свояків, що є американськими горожанами. Значить: закон не торкається жінок, що їдуть до чоловіків, дітей до родичів і родичів до дітей.

— **Випадки у Львові.** У Львові, на Копитковім трамвай наїхав на темного інваліда Франца Тата і важко поранив його. — На вул. Галицькій автомобіль ч. 8409 віхав на віз Осипа Синишина, поранив коня і розбив віз.

— **Т-во українських студ. католиків „Обнова"** повідомляє своїх членів і весь студентський загал, що в неділі і свята відправляється для акад. молоді Богослуження з проповідю в церкві Св. Духа (Дух. Сем.) в год. 11.45.

— **Клич „Свій до свого" у практиці.** Як це вже писалось у „Ділі" з дня 23. жовтня, абсольвентки курсу кравецтва „Труду" нарікають, що українське жіноцтво нажаль звертається до чужих фірм у той час, як українки, кравецькі робітниці позбавлені праці. Щоби в тій важній ділянці нашого життя справді здійсняти клич „Свій до свого" на практиці, а не лиш на словах, українське жіноцтво може звертатись у справах шиття на адресу **„Гурток українських кравецьких робітниць у Львові, Ринок ч. 39. Труд".** Цей гурок поручає вправних і совісних робітниць, які шиють білля і сукні також по домах.

— **Ріжні вісти.** У Радомі через необережність шофера, автомобіль упав з моста до ріки. Згинуло 3 особи: шофер Яблонський, Іван Ратаяк та Ірена Левицька. — У Пинську невідомі злочинці напали в ночі на ученицю 8. гімн. кл. Софію Лінкевич і вбили її. — У Берліні розпочався міжнародній пресовий зїзд, у якому бере участь 70 журналістів із цілого світа. — Театр французької комедії в Парижі святкував 20. X. ц. р. 250-ліття свого існування. — У Мексику вилили ріки і затопили місто Тукспан, де вто-

пилось 25 осіб. — Над Італією пролетіла велика буря, яка наробила багато шкоди. В Сиракузах підчас бурі втопилось 4 особи. — Стан здоровля короля Альбанії Ахмеда Зогу погіршився. Лікарі ствердили, що він має в горлянці недугу рака. — Підчас великої бурі на бретонських островах затопилось 203 французьких рибаків. — Тому, що у Вашингтоні є нечуваний бандитизм, багато жінок там носить револьвери і навіть утворився „Клюб узброєних жінок."

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 24. жовтня п. р. масло пріма експортове солене 3·80 зол., масло пріма бльокове несолене 3·60 зол., літра молока 0·29 сотиків, літра сметани 1·50 зол., копа яєць 10·80 зол.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Д-р Омелян Партицький, визначний член української палестри, помер у Станиславові в четвер 23. жовтня ц. р. Похорони Покійного відбудуться в суботу 25. ц. м.

Покійний був одним з найпопулярніших українських громадян на терені міста Станиславова, де довгі роки він адвокатську канцелярію. Виступав перед у політичних процесах і боронив перед польськими судами як обвинувачених селян, так і інтелігентів (у його канцелярії працював перед війною, як молодий студент-правник, пізніший державний секретар військових справ, пок. Дмитро Вітовський).

В останніх кількох роках, після переведення виборів до міської ради у Станиславові, працював Омелян Партицький на терені міського самоврядування. Як голова українського клюбу в міській раді й асесор міста заслужився він для всіх його мешканців, зокрема ж для ріжних українських установ, яким служив завсіди радо не тільки правною порадою, але й допомогою.

Треба ще зазначити, що пок. Омелян Партицький був діяльним членом Союзу Українських Адвокатів і членом багатьох центральних та місцевих українських товариств. Не був він чужий і нашому органові, до якого сторінках він слав аж до останніх днів кореспонденції про світла й тіни українського життя в Станиславівщині. В. В. П.!

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Субота, 25. жовтня, год. 7·30 веч. „Жидівка".
Неділя, 26. X. год. 7·30 веч. „Богема".
Понеділок 27. жовтня год. 7·30 веч. „Кавалерія Рустікана".

Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі):
Щодня „Хоробрий вояк Швейк".

Малий Міський Театр:
Субота, 25. жовтня, год. 7·30 вечор он „Вічне перо".
Неділя, 26. X. год. 7.30 веч. „Вічне перо".
Понеділок, 27. жовтня, год. 7·30 веч. „Вічне перо".

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: Таппюристка Цілді (природно колірова).
КАСІНО: Попілуй (Грета Гарбо).
КОПЕРНИК: Звукова фільма: Великий Габо.
ЛЕВ: Звукова фільма: „Король прошаків".
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма: Великий Габо.
ОАЗА: Грач у шахи.
ПАН: Сон про кохання.
ПАЛЯС: Звукова фільма: „Під кровлями Парижа".
ПАСАЖ: Звуковафільма: „Пісня елегантік" (Люпе Велез) і додатки.
ПРОМІНЬ: Грішне кохання (Я. Смосарська).
РАЙ: Звукова фільма: Парада кохання
ХИМЕРА: Гра за мужчину.
ФАТАМОРГАНА: Після заходу сонця.
СТИЛЕВЕ: Чорний пірат. (Фербенкс) Геральд Льойд.
УТІХА: У воріт смерти (Бенкрефт). Кон демократ.

Програма радіо.

Неділя 26. X. 1930.

Варшава (1411,7) 14·20 Музика з Вильна. **Вильно** (368,1) 15·20 Українські пісні, співає Д. Онищенко. **Гельсінгфорс** (221,4) 11·25 Спів Астріда Гартмана. **Братислава** (278,8) 22·25 Циганська музика. **Льондон** (356,3) 16·30 Військовий концерт. **Берлін** (419) 14·30 Пісні, співає Мері Вурш. **Харків** (426) 16·00 Народні пісні і концерт. **Рим** (441,2) 13·00 Радіоквінтет. **Прага** (486,2) 10·30 Пісні та арії Дворжака. **Москва** (1481) 17·30 Оперові фрагменти.

Понеділок 27. X. 1930.

Варшава (1411,7) 26·15 Програма для дітей. **Гельсінгфорс** (221,4) 2·00 Французька музика. **Льондон** (356,3) 13·00 Пісні, виконає Скота Ікей (баритон). **Берлін** (419) 18·40 Пісні, виконає Армгольд. **Харків** (426) 16·00 Сучасна музика. **Рим** (441,2) 12·45 Радіоквінтет. **Прага** (486,2) 12·30 Концерт. **Відень** (516,3) 15·20 Капеля Гайгера. **Ленінград** (1000) 16·00 Квартет. **Париж** (1724,1) 16·45 Поезії та пісні.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Репертуар Нового Українського Театру дир. П. Карабіневича. 718
Р и б о т н и:
25. X. „Шукаю мужа".
26. X. „Виарест".
В і й с ь к о:
27. X. „Шукаю мужа".
Б і р ч а:
28. X. „Танок Венери".
29. X. „Шукаю мужа".
30. X. „День і ніч".
1. XI. „Хмара".
П е р е м и ш л ь:
2. XI. „Танок Венери".
Театр в короткому часі завітає до Львова з двома прем'єрами „Танок Венери" і „Пани Ізраїля".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ТОЛОЧУ ДЕСЕНІ на оксамітах і на плюшевих плащах навіть старих, знищених; відсвіжую, чищу, переробляю. **Волянська, Львів, Собіського 12,** тел. 17-04. 232а 22-?

ФУТРА — оказійно продає і приймає в комис „Universum", Пасаж Міколяша, Львів. 688 9—10

ПРОДАМ оказійно три нафтові висячі лямпи. — Супінського 19, II. поверх, ґалерія на ліво. 760 3—3

РУТИНОВАНИЙ конципієнт з річною практикою, судовою та піятерарічною ефективною практикою адвокатською пошукує посади у адвоката від 1. січня 1931 р. — Платня після умови. — Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Конципієнт". 764 3—3

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю знана фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую бриляпти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 437

КООПЕРАТИВА „УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР" у ЛЬВОВІ. Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові пошукує двох тенорів — одного соліста, другого до хору. Оферти треба слати на адресу — Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові вул. 3. мая. 774 3—5

ІВАН МАЦАЛЯК с. ІВАНА, роджений у Ведіжи 1898 р. уневажнює згублену військову книжочку, виставлену П. К. У. Калуш. 776 2-3

НОВА вілля, комфорт, 3 покої, кухня, квітник, садок, Листопада. Ціна чотиритисячі долярів. Ігнат Куркова 24. 784 1—2

ПРОДАМ склеп або спілка. Руська недалеко церкви. Адміністрація: „Оказія". 783

НОВИЙ дім, шість мешкань, місячний чинш 350 золотих, огород. Ціна тритисячі, готівка тисячпятьсот долярів. Ігнат Львів Куркова 24. 784 1—2

ЯК ЩОСЬ попсується в твоїй золотій брошці — дбайливо направить це Мандль за 100 сотиків. — Вул. Коперника, напроти кіна. 772 1—?

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціяліст венеричних, шкірних недуг і косметики
Др. І. Мунд Д. сек. шп. від і львів. орд. від 8—9 і 2—5, в неділі від 9—1. **Львів, Ясинка 1,** ріг Пілсудського (Панської). Телеф. 48-01. — 1411 **Лічення жиликів.** 35—?

ЛІКАРКА
Д-р Стефанія Левицька-Зембораскова
спеціялістка внутрішних і дітячих недуг
довголітна секундарка дітячого шпиталю св. Софії у Львові 716 3—3
осіла на постійне і ординує в КАЛУШІ, близько залізниці.

Д-Р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО
бувш. лікар заграничних клінік, спеціяліст скірних, венеричних і сексуальних недуг (полова неміч) та лікарської косметики
ординує в скірних недугах і т. д. від год. 8½—10, 14—16. в косметиці від 10—11 і 16—18 в неділі і свята від 10—11.
Гірське сонце. Вапофор. Діятермія. Кріотерапія. Сепаратові ждальні.
ЛЬВІВ, вул. Сикстуська ч. 22, III. п. (біля Нар. Гостинниці)
Вінда до вжитку. **Телефон 38—90.**

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка
Д-р Фелікс Ган
Львів, Листопада 30.
1206 Пересвітлення Рентґеном

Американська Солонина
10/12 груба по ціні зол. 3·05
Краєвий смалець — топлений — білий по конкуренційних цінах
поручає
Ігнатій Весоловський,
ЛЬВІВ, вул. Льва Сапіги 28. 781 1-5

Звичайні Загальні Збори
Товариства Опіки над Українськими Емігрантами у Львові,
відбудуться дня 14. листопада ц. р. в год. 5 пополудні в домівці Товариства, Городецька 95 зі слідуючим порядком:
1. Відкриття зборів.
2. Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів.
3. Звідомлення Управи з діяльности Товариства.
4. Доповняючий вибір Управи.
5. Внески і запити.
Львів, дня 25. жовтня 1930.
За Т—во Опіки над Укр. Емігрантами:
М. Заячківський, пресес. 787 **Д-р В. Константинович** секретар.

Ворохта!
Пансіон Черемшина!
Зголошення на сезон осінній і зимовий приймає: Наталія Семанюкова.
785 1—1

БЕЗПЛАТНИЙ КУРС ГАПТОВАННЯ і ШИТТЯ
на машині
розпочинаємо дня 1. XI. ц. р.
„Poltyp" Ягайлонська 20

Вже вийшов із друку й продається по всіх книгарнях
VIII-ий РІЧНИК
безпартійного, літературно-громадського
КАЛЕНДАРЯ-АЛЬМАНАХА
„ДНІПРО"
НА 1931 РІК
Видання Українського Товариства Допомоги Емігрантам у Львові.

В календарі на цей рік взяли участь (по альф.) артист-маляр М. Бутович, Б. Гомзин, А. Гребінник, В. Дорошенко, Ф. Дудко, Ю. Косач, В. Куровський, Е. Лукасевич, Ю. Магалевський, Е. Маланюк, О. Олесь, Ген. Омелянович-Павленко (старший), С. Сірополко.

:-: Ціна календаря 3 золотих. :-:
(з пересилкою 3·50). — — — Книгарням знижка.
Адреса для замовлень: Львів, Руська ч. 3, II. пов.
Українське Товариство Допомоги Емігрантам.

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.